

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

ผลการทดลอง

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ การศึกษาถึงผลกระทบของการใช้แรงงานและเงินทุนที่ต่างกัน ว่าจะมีผลต่อการตัดสินใจจัดสรรงบประมาณการลงทุนภายใต้ความไม่แน่นอนอย่างไรนั้น ผลการวิเคราะห์ทางสถิติของตัวอย่างจากการทดลองเราพบว่า การลงทุนเพื่อการผลิตโดยมุ่งเน้นใช้แรงงานมิได้มีความแตกต่างไปจากการลงทุนที่มุ่งเน้นการใช้เงินทุน โดยพิจารณาจากค่าปัจจุบันสุทธินั้นคือผลตอบแทนที่บริษัทได้รับ ณ ปีที่ 10 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของระยะเวลาในการศึกษา ถึงแม้ว่าการผลิตนั้นจะมีเงื่อนไขในการดำเนินงาน กล่าวคือสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและระดับความเสี่ยงที่เหมือนกัน ยกเว้นกรณีของผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนลดลงที่มีเงื่อนไขการดำเนินงานเป็นแบบที่สภาพเศรษฐกิจรุ่งเรือง และมีความเสี่ยงต่ำ

ในหัวข้อต่อไปนี้จะเป็นการกล่าวถึง การวิเคราะห์ผลของการทดลองในแต่ละกรณีของการผลิต

กรณีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนเพิ่มขึ้น

ในการทดสอบค่า t ของค่าเฉลี่ยค่าปัจจุบันสุทธิเพื่อวิเคราะห์หาความแตกต่างของการผลิตที่มุ่งเน้นการใช้แรงงานเปรียบเทียบกับการผลิตที่มุ่งเน้นการใช้เงินทุน ในลักษณะการผลิตแบบนี้เราพบว่า ณ ระดับนัยสำคัญที่ 95% ขึ้นไป ซึ่งมีค่า t เท่ากับ 2.262 (ทดสอบแบบ 2 ทางด้วยระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ เท่ากับ 9) ไม่มีความแตกต่างใด ๆ ในค่าปัจจุบันสุทธิที่จะปรากฏออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด เช่น ค่า t เท่ากับ 0.3 1.8 0.18 และ 1.16 ดังแสดงในตารางที่ 4.17 ถึงตารางที่ 4.20 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ถ้าเราพิจารณาดูในเงื่อนไขของ

การดำเนินงานแบบเศรษฐกิจรุ่งเรืองและความเสี่ยงต่ำ จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของค่าปัจจุบันสุทธิ หอจะมีความแตกต่างอยู่บ้างในระดับนัยสำคัญที่ 90% เพราะมีค่า t เท่ากับ 1.8 (ดังที่แสดงใน ตารางที่ 4.18) ซึ่งใกล้เคียงกับ 1.833 ซึ่งเป็นมาตรฐานของ t ในระดับนัยสำคัญที่ 90% ในการทดสอบแบบ 2 ทาง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่แสดงในตารางที่ 4.29 เราพบว่า นอกจากสภาพทาง เศรษฐกิจและระดับความเสี่ยงแล้ว ตัวแปรทางด้านปัจจัยการผลิตที่แตกต่างกัน ซึ่งก็คือแรงงานและ เงินทุนมิได้มีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่างของผลการดำเนินงานของบริษัทเลย ปรากฏการณ์นี้รวมไป ถึงความแปรปรวนที่จะเกิดจากอิทธิพลร่วมของตัวแปรไม่ว่าจะเป็นชนิด 2 ตัวแปร คือสภาพเศรษฐกิจ ร่วมกับความเสี่ยง สภาพเศรษฐกิจร่วมกับความต่างกันของปัจจัยการผลิต และความเสี่ยงร่วมกับ ปัจจัยการผลิต การวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นถึงความไม่แตกต่างของการดำเนินงานซึ่งจะได้รับ จากอิทธิพลร่วมของทั้ง 3 ตัวแปรด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาถึงการกระจายข้อมูล ดังที่แสดงในตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความ แปรปรวนบ่งชี้ให้เห็นว่า การกระจายของค่าปัจจุบันสุทธิได้รับอิทธิพลจาก สภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีระดับนัยสำคัญ คือ 99.1% และผลร่วมของสภาพเศรษฐกิจและความเสี่ยง ซึ่งมีระดับนัยสำคัญอยู่ ถึง 96.4% อันดับรองลงมาคือ ความเสี่ยงที่มีระดับนัยสำคัญ 92.3% ในกรณีของตัวแปรอื่น ๆ เช่นปัจจัยการผลิต ผลร่วมของสภาพเศรษฐกิจและปัจจัยการผลิต และผลร่วมของความเสี่ยงและ ปัจจัยการผลิต มิได้มีผลต่อความแตกต่างของการกระจายของค่าปัจจุบันสุทธิของการดำเนินงาน ของบริษัทเลย

กรณีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนคงที่

ในการทดสอบค่า t ของค่าเฉลี่ยค่าปัจจุบันสุทธิ เพื่อจุดประสงค์เดียวกันกับกรณีแรก เราได้พบว่า ในลักษณะของการผลิตแบบนี้ นั้น ณ ระดับนัยสำคัญที่ 95% ขึ้นไป ค่าเฉลี่ยของค่า ปัจจุบันสุทธิ มิได้มีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง การผลิตที่มุ่งเน้นใช้แรงงานกับการ ผลิตที่มุ่งเน้นใช้เงินทุนภายใต้เงื่อนไขของการดำเนินงานประเภทเดียวกัน ค่า t ที่คำนวณได้จาก ผลการทดลอง คือ 0.37 1.67 0.86 และ 0.88 ดังแสดงในตารางที่ 4.21 ถึงตารางที่

4.24ตามลำดับ ซึ่งค่า t เหล่านี้มีค่าน้อยกว่า 2.262 ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานในการทดสอบ ณ.ระดับนัยสำคัญที่ 95% ขึ้นไป แต่เช่นเดียวกันกับกรณีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนเพิ่มขึ้น ที่เงื่อนไขของการดำเนินงานเป็นแบบ เศรษฐกิจรุ่งเรือง และความเสี่ยงต่ำในตารางที่ 4.22 ซึ่งมีค่าปัจจุบันสุทธิเฉลี่ย 208.9 หน่วยเงิน ของการมุ่งเน้นใช้แรงงานและ 219.99 หน่วยเงิน ของการมุ่งเน้นใช้เงินทุน ค่า t ที่ได้คือ 1.67 ซึ่งหมายความว่า การผลิตทั้ง 2 แบบ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญประมาณ 87% ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังแสดงในตารางที่ 4.30 ซึ่ให้เห็นอย่างเด่นชัดเช่นกันว่า สภาพทางเศรษฐกิจและความเสี่ยงคือ 2 องค์ประกอบสำคัญที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของบริษัท ตัวแปรจากปัจจัยการผลิตมิได้มีผลกระทบใด ๆ การวิเคราะห์อิทธิพลจากผลร่วมของ 2 ตัวแปร กล่าวคือ สภาพเศรษฐกิจและความเสี่ยง สภาพเศรษฐกิจและปัจจัยการผลิต และความเสี่ยงและปัจจัยการผลิต ก็ไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้รวมไปถึงการวิเคราะห์ อิทธิพลอันเนื่องมาจากผลร่วมของทั้ง 3 ตัวแปรด้วยเช่นกัน

ในการวิเคราะห์การกระจายของข้อมูล ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนในตารางที่ 4.33 แสดงให้เห็นว่า สภาพทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อ การกระจายของข้อมูลถึง ณ. ระดับนัยสำคัญที่ 96.5% รองลงมา คือ อิทธิพลของผลร่วมระหว่างสภาพเศรษฐกิจและความเสี่ยง ซึ่งพอจะนำมาพิจารณาได้บ้างที่ระดับนัยสำคัญ ประมาณ 84% นอกเหนือไปจากนี้แล้ว ตัวแปรอื่น ๆ กล่าวคือ ความเสี่ยง ปัจจัยการผลิต ผลร่วมของสภาพเศรษฐกิจและปัจจัยการผลิต ผลร่วมของความเสี่ยงและปัจจัยการผลิต มิได้มีผลต่อความแปรปรวนของการกระจายของข้อมูลค่าปัจจุบันสุทธิแต่อย่างใดเลย

กรณีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนลดลง

การทดสอบค่า t ของลักษณะการผลิตแบบสุดท้ายนี้ อีกเช่นกันที่พบว่า ค่าปัจจุบันสุทธิเฉลี่ยของการผลิตที่มุ่งเน้นใช้แรงงาน มิได้แตกต่างไปจากของการผลิตที่มุ่งเน้นใช้เงินทุน ณ.ระดับนัยสำคัญที่ 95% ขึ้นไป ยกเว้น กรณีของการดำเนินงานในเงื่อนไขแบบเศรษฐกิจรุ่งเรือง และความเสี่ยงต่ำที่แสดงผลออกมาว่า การมุ่งเน้นใช้เงินทุนให้ผลดีกว่าการผลิตที่มุ่งเน้นใช้แรงงาน

ซึ่งมีค่า t เท่ากับ 3.71 นั้นหมายถึงความแตกต่างของค่าปัจจุบันสุทธิในระดับนัยสำคัญถึง 99.5% ดังแสดงในตารางที่ 4.26 ส่วนในเงื่อนไขอื่น ๆ เนื่องจาก ค่า t ที่ค่าเช่น 0.14 1.03 และ 1.29 ดังแสดงในตารางที่ 4.25 ตารางที่ 4.27 และตารางที่ 4.28 ตามลำดับ ได้เป็นการบ่งชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของค่าปัจจุบันสุทธิของการผลิตทั้งสองแบบ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว มิได้มีความแตกต่างกันอย่างไร

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่แสดงในตารางที่ 4.31 ชี้ให้เห็นชัดเจนกันว่า ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานมีเพียง 2 ตัวแปร คือ สภาพทางเศรษฐกิจและความเสี่ยง ระดับการใช้ปัจจัยในการผลิตที่แตกต่างกันก็ได้มีผลต่อการดำเนินงานในการผลิตที่เป็นลักษณะเช่นนี้ อีกทั้งผลรวมของ 2 ตัวแปร กล่าวคือ สภาพเศรษฐกิจและความเสี่ยง สภาพเศรษฐกิจและปัจจัยการผลิต และความเสียหายและปัจจัยการผลิต ก็มีได้มีผลกระทบใด ๆ เช่นเดียวกับผลรวมของ 3 ตัวแปร ดังกล่าวด้วย

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการกระจายของค่าปัจจุบันสุทธิ ผลการวิเคราะห์ สรุปได้ว่าสภาพทางเศรษฐกิจมีผลกระทบในระดับนัยสำคัญสูงถึง 99.1% รองลงมาคือผลรวมของสภาพเศรษฐกิจและความเสี่ยงที่มีระดับนัยสำคัญ ที่ 95.7% และตัวแปรสุดท้ายที่ค่อนข้างมีผลกระทบต่อการกระจายของข้อมูล คือ ความเสี่ยงซึ่งมีระดับนัยสำคัญ ที่ 93.3% ปัจจัยการผลิต ผลรวมของ 2 ตัวแปร คือ สภาพเศรษฐกิจและปัจจัยการผลิต และความเสียหายและปัจจัยการผลิต มิได้มีผลกระทบในลักษณะดังกล่าวแต่อย่างใด

การตัดสินใจเลือกการลงทุนมิได้ในหลายลักษณะ ซึ่งที่เป็นแบบมุ่งเน้นใช้แรงงานและเงินลงทุน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ความพร้อมทางด้านแรงงาน ลักษณะของอุตสาหกรรม วัตถุดิบ ฯลฯ การเจริญเติบโตของกิจการขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้เพราะกระแสเงินสดสุทธิที่ได้รับ คือสิ่งที่ผู้ประกอบการทั้งหลายให้ความสนใจมากที่สุด ผลการวิจัยที่ได้รับมิได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างกลยุทธ์ในการลงทุนที่ต่างกัน ดังนั้นการตัดสินใจในการลงทุนควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ศักยภาพของการเจริญเติบโตของตลาด ซึ่งมีผลมาจากสภาพของเศรษฐกิจหรือระดับความเสี่ยงของธุรกิจ

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะชี้ชัดออกมาว่า เศรษฐกิจและระดับความเสี่ยงคือตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการเจริญเติบโตขององค์การธุรกิจ และเป็นที่น่าเสียดายที่เราไม่สามารถควบคุมตัวแปรทั้ง 2 นี้ได้ แต่ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานอื่นที่จะก่อให้เกิดความเจริญเติบโตของกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการแข่งขันกับคู่แข่ง องค์ประกอบเหล่านี้ยังให้เรามีโอกาสควบคุมได้อีกด้วย เช่น

1. ประสิทธิภาพของแรงงาน จากการวิจัยของ Domar และคณะ (1964) ได้พบว่า ภายใต้อุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ประเทศญี่ปุ่นมีแรงงานที่มีประสิทธิภาพที่สุด นอกจากนี้ Arrow และคณะ (1961) ยังพบอีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกาแล้ว อุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่นมีลักษณะที่มุ่งเน้นการใช้แรงงานมากกว่าเงินทุนและเป็นที่น่าแปลกอีกเช่นกันที่ Arrow และคณะกล่าวถึงข้อสังเกตของ Leontief ว่า สินค้าส่งออกของสหรัฐอเมริกามาจากการผลิตที่เน้นใช้แรงงานทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของแรงงานในสหรัฐ สูงกว่าประเทศอื่น ๆ ถึง 3 เท่า

2. การใช้เงินทุนให้เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งในที่นี้หมายถึงเครื่องมือ เครื่องจักร ต่าง ๆ ผลการวิจัยของ Nerlove (1967) พบว่า บริษัทหลายบริษัทที่มีได้ใช้ทรัพยากรเหล่านี้อย่างเต็มที่ที่ควรจะเป็น ผลคือทำให้เกิดการด้อยประสิทธิภาพโดยรวมของผลการดำเนินงานและการเจริญเติบโตของบริษัท

3. การจัดการใช้สัดส่วนของแรงงานและ เงินทุนให้พอเหมาะทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ เราต้องพิจารณาถึง ค่าความยืดหยุ่นของแรงงานและเงินทุนที่มีต่อผลผลิต (Arrow และคณะ 1961) ถ้าปัจจัยใดที่มีความยืดหยุ่นสูง เราควรมุ่งเน้นการใช้ปัจจัยนั้นเป็นหลัก อย่างไรก็ตามในกรณีของการมุ่งเน้นใช้แรงงานเราควรคำนึงด้วยว่า ถึงแม้ว่าจะมีความยืดหยุ่นสูงแต่ก็จะถูกจำกัดด้วยปริมาณของเงินทุน (ในที่นี้คือ เครื่องจักร) ซึ่งเมื่อการผลิตถึงจุดดังกล่าว เราก็จำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนเพิ่มขึ้น ดังเช่น ตัวอย่างของลักษณะการผลิตที่ให้ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในอัตราลดลงที่แสดงให้เห็นว่าการมุ่งเน้นใช้ เงินทุนดีกว่าการมุ่งเน้นใช้แรงงานในเงื่อนไขที่เศรษฐกิจ รุ่งเรืองและความเสี่ยงต่ำ

4. การปรับปรุงการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่ดีกว่า การปรับปรุงโดยใช้เทคโนโลยีที่ดีกว่ามิได้หมายถึงลงทุนเพื่อใช้เครื่องจักรที่ดีกว่า แต่เป็นการปรับกระบวนการ หรือขั้นตอนการผลิตให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะผลการวิจัยของ Solow ในปี คริสต์ศักราช 1957 สรุป ได้ว่าการเพิ่ม

ผลผลิตนั้นโดยส่วนใหญ่ได้มาจากการปรับปรุงหรือนำเทคโนโลยีที่ดีกว่ามาใช้ มิใช่มาจากการลงทุน โดยการหาเครื่องจักรใหม่ที่คาดว่าจะให้ผลผลิตที่สูงขึ้นเสมอไป ในทางตรงกันข้ามการที่เรามี ขั้นตอนหรือกระบวนการผลิตที่ดีกว่ายังจะทำให้ ค่าแรงต่อหน่วยถูกกว่า ถึงแม้ว่าอัตราค่าแรงต่อวัน จะสูงกว่าก็ตามนอกจากนี้การปรับปรุงทางด้านเทคโนโลยียังทำให้เกิดแนวโน้มที่จะมีการมุ่งเน้นใช้ แรงงานมากขึ้นด้วยซ้ำไป (Kemp, 1967)

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการนี้ สามารถสรุปได้ว่ายังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อการ เจริญเติบโตขององค์กรธุรกิจ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้ตัดสินใจสามารถควบคุมได้ และเป็นสิ่งที่ควรทำนั้นคือ การเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การออกแบบกระบวนการผลิต ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะได้มาจากการวิจัยและพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และสิ่งสำคัญที่ไม่ควร มองข้าม คือการพัฒนาฝึกฝนและให้ความรู้กับแรงงานเพื่อให้ตามทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (Hammer, 1990)

ศักยภาพของ เทคนิคจำลองแบบสุ่ม

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า วิธีการทดลองของการวิจัยครั้งนี้ได้นำเทคนิคการจำลองแบบสุ่มมา ใช้ด้วยสาเหตุหลายประการคือ

1. สะดวกในกรณีของ INVESTOR เราสามารถสร้างบริษัทสมมติขึ้นมา เราสามารถ กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ได้ และทำการทดลองได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เป็นไปได้อย่างหรืออาจเป็นไปได้เลย ดังเช่นการวิจัยครั้งนี้ กำหนดช่วงการศึกษา 10 ปี แล้วสังเกตพฤติกรรมของบริษัทที่ได้ถูกสมมติขึ้นว่ามีผลเป็นอย่างไรต่อเงื่อนไขแบบต่าง ๆ ที่เราต้องการ เราไม่สามารถทำเช่นนี้ได้กับบริษัทใด ๆ ก็ตามที่มีอยู่จริงเพราะ ประการแรกต้องใช้เวลาราว 10 ปีในการศึกษา อีกประการหนึ่งคือ เราไม่สามารถกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติการ เช่น สภาพ ทางเศรษฐกิจได้ เป็นต้น

2. ประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากเราสามารถทำการศึกษาได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ทำให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยมาก เมื่อเทียบกับการที่ต้องใช้เวลาอันยาวนานเพื่อการศึกษา และด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีวิธีการทำการทดลอง โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สามารถลดค่าใช้จ่ายทางด้านการใช้คอมพิวเตอร์เป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับเครื่องขนาดใหญ่

สรุปโดยทั่วไป

ผลจากการศึกษาถึงความแตกต่างของระดับการใช้แรงงานและเงินลงทุนในการผลิต โดยเทคนิคแบบจำลองสุ่มแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองนี้มีได้ให้ผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของกิจการแต่อย่างใด ด้วยอิทธิพลของความไม่แน่นอน สิ่งที่มีผู้ตัดสินใจควรพิจารณาให้มากที่สุดคือ สภาพทางเศรษฐกิจและอัตราความเสี่ยงของโครงการนั้น ๆ เพราะองค์ประกอบทั้ง 2 นี้มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทอย่างมาก เป็นที่น่าเสียดายที่เราไม่สามารถควบคุมตัวแปรทั้ง 2 นี้ได้ สิ่งเดียวที่สามารถทำได้คือต้องพยายามหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อช่วยลดการกระจายของความน่าจะเป็นเกี่ยวกับกระแสเงินสดที่จะได้รับจากโครงการที่ถูกนำมาเสนอ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ตัดสินใจสามารถเลือกโครงการหรือกลุ่มของโครงการโดยที่มีอัตราการเสี่ยงอันเกิดจากความไม่แน่นอนได้น้อยที่สุด นอกจากนี้แล้วผู้บริหารควรพิจารณาถึงการจัดการกับตัวแปรอื่น ๆ ที่สามารถควบคุมได้ ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

การวิจัยในอนาคตทางด้านนี้ควรมุ่งเน้นถึงการหาข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดของโครงการให้ได้มาซึ่งรายละเอียดให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะถ้าผู้ตัดสินใจสามารถหาวิธีการลดการกระจายของความน่าจะเป็นของกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากแต่ละโครงการที่ถูกนำเสนอแล้วจะเป็นการลดความเสี่ยงในการลงทุน ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าที่ผ่านมา ๆ มารวมทั้งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตของบริษัทแต่ก็ยังคงเป็นตัวแปรที่มีผู้ตัดสินใจพอจะมีโอกาสหาทางควบคุมได้ ผิดกับสภาพทางเศรษฐกิจที่มีความซับซ้อนยากแก่การควบคุม